

USVOJENI TEKSTOVI

P8_TA(2017)0206

Godišnje izvješće o zaštiti finansijskih interesa EU-a za 2015. – borba protiv prijevara

Rezolucija Europskog parlamenta od 16. svibnja 2017. o godišnjem izvješću o zaštiti finansijskih interesa EU-a za 2015. – borba protiv prijevara (2016/2097(INI))

Europski parlament,

- uzimajući u obzir članak 325. stavak 5. Ugovora o funkciranju Europske unije (UFEU),
- uzimajući u obzir svoje rezolucije o prethodnim godišnjim izvješćima Komisije i Europskog ureda za borbu protiv prijevara (OLAF),
- uzimajući u obzir izvješće Komisije od 14. srpnja 2016. naslovljeno „Zaštita finansijskih interesa Europske unije – borba protiv prijevara Godišnje izvješće za 2015.” (COM(2016)0472) i popratne radne dokumente osoblja (SWD(2016)0234, SWD(2016)0235, SWD(2016)0236, SWD(2016)0237, SWD(2016)0238, SWD(2016)0239),
- uzimajući u obzir godišnje izvješće OLAF-a za 2015. i izvješće o radu za 2015. nadzornog odbora OLAF-a,
- uzimajući u obzir godišnje izvješće Revizorskog suda o izvršenju proračuna za finansijsku godinu 2015., zajedno s odgovorima institucija,
- uzimajući u obzir komunikaciju Komisije od 18. srpnja 2016. naslovljenu „Zaštita proračuna EU-a do kraja 2015.” (COM(2016)0486),
- uzimajući u obzir Uredbu (EU) br. 250/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o uspostavi programa za promicanje mjera u području zaštite finansijskih interesa Europske unije (program „Hercule III”) i stavljanju izvan snage Odluke br. 804/2004/EZ¹,
- uzimajući u obzir prijedlog Komisije od 17. srpnja 2013. za Uredbu Vijeća o osnivanju Ureda europskog javnog tužitelja (COM(2013)0534),
- uzimajući u obzir Uredbu (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. rujna 2013. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevara

¹ SL L 84, 20.3.2014., str. 6.

(OLAF) i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća te Uredbe Vijeća (Euratom) br. 1074/1999¹,

- uzimajući u obzir prijedlog Komisije od 11. srpnja 2012. za direktivu Europskog parlamenta i Vijeća o suzbijanju prijevara počinjenih protiv finansijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima (COM(2012)0363),
 - uzimajući u obzir Uredbu (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o finansijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002²,
 - uzimajući u obzir Rezoluciju od 25. listopada 2016. o borbi protiv korupcije i dalnjem postupanju nakon rezolucije Odbora CRIM³,
 - uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ, Euratom) br. 2988/95 od 18. prosinca 1995. o zaštiti finansijskih interesa Europskih zajednica⁴,
 - uzimajući u obzir izvješće iz 2015. o poreznom jazu koje je naručila Europska komisija i Komunikaciju Komisije o akcijskom planu o PDV-u od 7. travnja 2016. (COM(2016)0148),
 - uzimajući u obzir presudu Suda Europske unije u predmetu C-105/14, Taricco i drugi⁵,
 - uzimajući u obzir tematsko izvješće Europskog revizorskog suda br. 24/2015 od 3. ožujka 2016. naslovljeno „Borba protiv prijevara unutar Zajednice u području PDV-a: potrebno je odlučnije djelovati”,
 - uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 14. veljače 2017. o ulozi zviždača u zaštiti finansijskih interesa EU-a⁶,
 - uzimajući u obzir Direktivu 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ⁷,
 - uzimajući u obzir članak 52. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za proračunski nadzor i mišljenja Odbora za regionalni razvoj i Odbora za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove (A8-0159/2017),
- A. budući da države članice i Komisija *de jure* dijeli odgovornost za izvršenje otprilike 80 % proračuna Unije; budući da su, međutim, Komisija i države članice koje troše ta sredstva *de facto* dužne imati pregled nad tim projektima u pogledu pružanja određene razine kontrole; budući da su prvenstveno države članice odgovorne za ubiranje vlastitih

¹ SL L 248, 18.9.2013., str. 1.

² SL L 298, 26.10.2012., str. 1.

³ Usvojeni tekstovi, P8_TA(2016)0403.

⁴ SL L 312, 23.12.1995., str. 1.

⁵ Presuda Suda (veliko vijeće) od 8. rujna 2015., Taricco i drugi, C-105/14, ECLI:EU:C:2015:555.

⁶ Usvojeni tekstovi, P8_TA(2017)0022.

⁷ SL L 94, 28.3.2014., str. 65.

sredstava, između ostalog i u vidu PDV-a i carinskih pristojbi;

- B. budući da bi zaštita finansijskih interesa EU-a trebala biti jedan od ključnih elemenata politike EU-a čiji je cilj povećati povjerenje građana jamčenjem da se njihov novac koristi ispravno i u skladu s pristupom „najbolje uporabe svakog eura”;
- C. budući da postizanje dobrih rezultata s pomoću procesa pojednostavljenja obuhvaća redovito ocjenjivanje uloženih sredstava, ostvarenja, ishoda/rezultata i učinaka preko revizija uspješnosti;
- D. budući da se u članku 325. stavku 2. UFEU-a navodi sljedeće: „Radi suzbijanja prijevara koje utječu na finansijske interese Unije države članice poduzimaju iste mjere koje poduzimaju radi suzbijanja prijevara koje su usmjerene protiv njihovih vlastitih finansijskih interesa.”;
- E. budući da se u članku 325. stavku 3. UFEU-a navodi da države članice „uz pomoć Komisije organiziraju blisku i redovitu suradnju među nadležnim tijelima”;
- F. budući da raznoliki pravni i administrativni sustavi u državama članicama predstavljaju izazove za prevladavanje nepravilnosti i suzbijanje prijevara; te budući da bi Komisija zbog toga trebala povećati napore u jamčenje da se borba protiv prijevara učinkovito provodi te da donosi konkretnije i povoljnije rezultate;
- G. budući da postaje sve jasnije da se korištenjem osjetljivih podataka doprinosi prijevarama;
- H. budući da je PDV jedan od važnijih i rastućih izvora prihoda za države članice kojim je 2014. prikupljen gotovo 1 bilijun EUR te koji vlastitim sredstvima EU-a pridonosi s 17 667 000 000 EUR ili 12,27 % ukupnoga prihoda EU-a 2014. godine;
- I. budući da je aktualni sustav PDV-a, posebno s obzirom na njegovu primjenu na prekogranične transakcije, osjetljiv na prijevare i strategije za izbjegavanje plaćanja poreza, pri čemu su 2014. samo prijevare s nepostojećim trgovcem unutar Zajednice (MTIC), koje se uobičajeno nazivaju kružnim prijevarama, imale udio u gubitku prihoda od PDV-a od otprilike 50 milijardi EUR;
- J. budući da je porezni jaz u pogledu PDV-a za 2014. iznosio otprilike 159,5 milijardi EUR i varirao od manje od 5 % do više od 40 %, ovisno o zemlji o kojoj je riječ;
- K. budući da korupcija pogađa sve države članice, posebno u obliku organiziranog kriminala, te ne samo da opterećuje gospodarstvo EU-a nego i potkopava demokraciju i vladavinu prava u cijeloj Europi; budući da, međutim, točne brojke nisu poznate jer je Komisija odlučila da neće objaviti podatke u izvješću o antikorupcijskoj politici EU-a;
- L. budući prijevara predstavlja primjer namjernog prijestupa i kaznenog djela, dok je kod nepravilnosti riječ o nepridržavanju pravila;
- M. budući da se odstupanja u broju nepravilnosti mogu povezati s napredovanjem višegodišnjih programskih ciklusa (s većim razinama otkrivanja na kraju ciklusa zbog zatvaranja programa) te s kasnim izvještavanjem pojedinih država članica koje većinu nepravilnosti prethodnih višegodišnjih programa uglavnom prijavljuju odjednom;

Otkrivanje nepravilnosti i izvještavanje o njima

1. sa zabrinutošću prima na znanje da je broj svih prijavljenih nepravilnosti koje se smatraju prijevarama i onih koje se ne smatraju prijevarama 2015. godine znatno porastao, i to za 36 %, što je dovelo do povećanja od 5 876 slučajeva registriranih nepravilnosti u usporedbi s 2014. godinom te iznosi 22 349 slučajeva zbog određenih posebnih situacija u području kohezijske politike u dvjema državama članicama; primjećuje da, iako je broj nepravilnosti 2015. godine porastao, iznos obuhvaćen tim nepravilnostima (3,21 milijarda EUR) neznatno se smanjio, i to za 1 %, u usporedbi s 2014. godinom (3,24 milijarde EUR);
2. zabrinut je što se, unatoč pozitivnom padu od 11 % u broju nepravilnosti koje se smatraju prijevarama s 1 649 tijekom 2014. godine na 1 461 tijekom 2015., obuhvaćeni iznos povećao za 18 % s 538 milijuna EUR 2014. na 637,6 milijuna EUR 2015.; napominje da su lažni ili krivotvoreni dokumenti i izjave predstavljali najčešće vrste prijevara udjelom od 34 %, dok je najveći udio prijavljenih nepravilnosti koje se smatraju prijevarama (52 %) otkriven u poljoprivrednom sektoru, a najviši postotak svih nepravilnosti koje se smatraju prijevarama (75 %) otkriven je sustavima administrativne kontrole predviđenima u propisima kojima se uređuju pojedini sektori;
3. ističe da sve nepravilnosti nisu nužno i prijevare te da se pogreške i prijevare mora jasno razlikovati;
4. zauzima stajalište da suradnja između Komisije i država članica u području otkrivanja prijevara nije dovoljno učinkovita;
5. ne slaže se s mišljenjem Komisije da bi se porastom dostupnih sredstava u proračunu EU-a za 14 % u usporedbi s prošlom godinom mogao opravdati porast broja nepravilnosti za 36 %;
6. pozdravlja paket Komisije od četiri delegirane i četiri provedbene uredbe o odredbama o izvješćivanju o nepravilnostima u području podijeljenog upravljanja, kojim se želi poboljšati kvaliteta i dosljednost informacija o nepravilnostima i prijevarama o kojima su države članice izvijestile; žali zbog toga što se tim uredbama ne propisuju rokovi u kojima bi države članice bile obvezne izvijestiti o nepravilnostima; žali zbog činjenice da je 2015. godine u pogledu prijavljenih nepravilnosti koje se ne smatraju prijevarama njih 537 od 538 o kojima je izvijestila Irska bilo povezano s programom izvješćivanja za razdoblje od 2000. do 2006., a njih 5 105 od 5 619 o kojima je izvijestila Španjolska bilo je povezano s nepravilnostima u sektoru kohezijske politike utvrđenima tijekom cijelog razdoblja od 2007. do 2013. o kojima se zajedno izvješćivalo 2015. godine te da je Nizozemska 2014. prijavila samo jedan slučaj povezan sa sektorom ribarstva, a 2015. 53 takva slučaja; naglašava da se situacija s nepravodobnim prijenosom podataka država članica ili davanjem netočnih podataka ponavlja dugi niz godina; naglašava da je nemoguće uspoređivati i objektivno procijeniti raspon prijevara u državama članicama Europske unije;
7. napominje da prema članku 27. stavku 3. Direktive Vijeća 2010/24/EU o uzajamnoj pomoći u naplati potraživanja vezanih za poreze, carine i druge mjere „Komisija svakih 5 godina Europski parlament i Vijeće izvještava o funkcioniranju dogovora uspostavljenih ovom Direktivom”; žali zbog toga što ta evaluacija, koja je planirana

najkasnije za 1. siječnja 2017., još nije objavljena; poziva Komisiju da odmah objavi tu evaluaciju;

8. potiče Komisiju da nastavi sa svojim nastojanjima oko izrade programa kao što je REFIT kako bi se pojednostavnilo zakonodavstvo EU-a; naglašava da se pojednostavljenjem pravila i postupaka pridonosi smanjenju broja nepravilnosti koje su često povezane sa složenošću pravila i zahtjeva; napominje da smanjeno administrativno opterećenje predstavlja uštedu za javne uprave i građane EU-a te također potiče korisnike da pokrenu nove programe EU-a; naglašava da bi pojednostavljenje pravila trebalo biti usklađeno s načelom proračuna EU-a usmjerenoga na rezultate;
9. podsjeća da države članice upravljaju s otprilike 80 % proračuna EU-a; stoga smatra da im Komisija mora pomoći u izradi nacionalnih strategija za borbu protiv prijevara;
10. žali zbog toga što nisu sve države članice donijele nacionalne strategije za borbu protiv prijevara;
11. ponovno poziva Komisiju da uspostavi jedinstven sustav za prikupljanje usporedivih podataka o nepravilnostima i slučajevima prijevara od država članica kako bi standardizirala postupak izvješćivanja i zajamčila kvalitetu i usporedivost pruženih podataka;
12. pozdravlja donošenje Uredbe (EU) 2015/1525 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. rujna 2015., što je poboljšalo postojeći okvir za otkrivanje carinskih prijevara i provođenje istražja u tom području na razini EU-a i nacionalnoj razini;
13. cijeni napore koje su države članice poduzele u otkrivanju, procjenjivanju i prijavljivanju nepravilnosti te u uvođenju djelotvornih i razmjernih mjera za borbu protiv prijevara; ističe da se mjerama za borbu protiv prijevara potiče razvoj; poziva Komisiju da se koristi i tehničkom pomoći kako bi pomogla ojačati tehničke i administrativne kapacitete upravljačkih tijela i time zajamčila djelotvorne sustave kontrole, među ostalim uvođenjem jednostavnijih i transparentnijih aplikacija kojima se može smanjiti rizik od prijevare i zajamčiti nadoknada gubitaka; preporučuje da se na svim razinama upravljanja projektima poveća transparentnost; potiče Komisiju i države članice da nastave djelovati u tom smjeru postupnim uvođenjem sustavne uporabe IT-alata za borbu protiv nepravilnosti u svoje kontrolne sustave i postupke; potiče Komisiju na izradu i donošenje posebnih smjernica u cilju pružanja pomoći nacionalnim nadležnim tijelima u otkrivanju nepravilnosti;

Prihodi – vlastita sredstva

14. zabrinut je zbog gubitaka prouzročenih poreznim jazom u pogledu PDV-a i prijevarama u vezi s PDV-om unutar zajednice, koji su odgovorni za gubitak prihoda od 159,5 milijardi EUR odnosno 50 milijardi EUR tijekom 2014.; primjećuje da samo dvije države članice, Ujedinjena Kraljevina i Belgija, prikupljaju i prenose statistike o gubicima prihoda prouzročenima prekograničnim prijevarama u vezi s PDV-om;
15. ističe da Komisija nema pristup informacijama koje razmjenjuju države članice radi sprečavanja i suzbijanja prijevara s nepostojećim trgovcem unutar Zajednice (MTIC), koje se uobičajeno nazivaju kružnim prijevarama; smatra da bi Komisija trebala imati

pristup Eurofiscu kako bi bolje nadzirala, ocjenjivala i poboljšavala razmjenu podataka među državama članicama; poziva sve države članice da sudjeluju u svim područjima djelovanja Eurofisca kako bi omogućile i ubrzale razmjenu informacija s pravosudnim tijelima i tijelima za kazneni progon kao što su Europol i OLAF, u skladu s preporukom Revizorskog suda; poziva države članice i Vijeće da Komisiji omoguće pristup tim podacima u cilju poticanja suradnje, jačanja pouzdanosti podataka i borbe protiv prekograničnog kriminala;

16. napominje da se sustav za razmjenu informacija o PDV-u pokazao korisnim instrumentom za borbu protiv prijevara tako što je poreznim tijelima omogućeno da usklade podatke o trgovcima u svim državama; poziva države članice da poboljšaju brzinu reagiranja pri pružanju informacija, odgovaranju na upite i reagiranju na pogreške na koje su upozorene, u skladu s preporukom Europskog revizorskog suda;
17. prima na znanje akcijski plan Komisije naslovljen „PDV – Ususret jedinstvenom području PDV-a u EU-u” koji je objavljen 7. travnja 2016.; iznimno žali zbog toga što će objavljivanje „Mjera za poboljšanje suradnje među poreznim upravama i s carinskim tijelima i tijelima kaznenog progona te za jačanje kapaciteta poreznih uprava”, predviđeno u akcijskom planu za 2016., kasniti jednu godinu; ističe da su za probleme povezane s prekograničnim prijevarama u vezi s PDV-om potrebne snažne, uskladene i brze mjere; stoga potiče Komisiju da ubrza svoje postupke i smisli rješenja kako bi izbjegla gubitak prihoda od oporezivanja u EU-u i državama članicama;
18. naglašava da zbog provedbe kratkoročnih mjera za rješavanje gubitaka u pogledu PDV-a ne bi trebao kasniti prijedlog Komisije o konačnom sustavu PDV-a kako je predviđeno u akcijskom planu;
19. uz izvjesno zadovoljstvo primjećuje da je porast iznosa tradicionalnih vlastitih sredstava pogodjenih prijevarama 2014. bio jednogodišnji problem i da se razina za 2015. (427 milijuna EUR) vratila na prosjek zabilježen u razdoblju od 2011. do 2015.; no nezadovoljan je zbog toga što pojedine države članice ne prijavljuju slučajeve nepravilnosti povezanih s tradicionalnim vlastitim sredstvima;
20. snažno potiče države članice da brže prikupljaju dospjele iznose tradicionalnih vlastitih sredstava, posebno one države članice koje moraju prikupiti najveće iznose; snažno potiče Grčku, Rumunjsku, Latviju, Maltu i Nizozemsku da poboljšaju prikupljanje tradicionalnih vlastitih sredstava jer su njihove stope dospjelih iznosa tih sredstava i dalje znatno iznad prosjeka EU-a od 1,71 % i redom iznose 8,95 %, 5,07 %, 5,04 %, 3,84 % i 3,81 %;
21. napominje da raste broj slučajeva u kojima se nepravilnosti dobrovoljno prijavljuju te poziva države članice da u skladu s time prilagode svoje strategije carinskih inspekcija uzimanjem u obzir rezultate dobrovoljnih prijava;
22. posebno napominje činjenicu da se 75 % svih slučajeva prijavljenih kao prijevare odnosi na robu kao što su duhan, električni strojevi, obuća, tekstil, željezo i čelik te da su Kina, Ujedinjeni Arapski Emirati, Sjedinjene Američke Države, Bjelarus, Rusija i Ukrajina najčešće prijavljivane zemlje podrijetla te robe; naglašava da je Kina najčešća zemlja podrijetla (80 %) krivotvorene robe, a nakon nje slijede Hong Kong, Ujedinjeni Arapski Emirati, Turska i Indija; traži od Komisije da uzme u obzir te probleme tijekom trgovinskih pregovora s tim zemljama;

23. naglašava da krijumčarenje visoko oporezovane robe uzrokuje znatne gubitke u prihodima za proračune EU-a i država članica te da izravni gubici u carinskim prihodima prouzročeni krijumčarenjem cigareta prema procjenama godišnje iznose više od 10 milijardi EUR;
24. sa zabrinutošću primjećuje da je posljednjih godina krijumčarenje duhana u EU sve raširenije te je, prema procjenama, odgovorno za godišnji gubitak javnih prihoda od 10 milijardi EUR u proračunima EU-a i država članica te je istodobno čest uzrok organiziranog kriminala, uključujući terorizam; naglašava da nezakonita trgovina duhanom uzrokuje ozbiljnu štetu zakonitoj trgovini i nacionalnim gospodarstvima; nadalje, napominje da znatan udio krijumčarenog duhana potječe iz Bjelarusa; poziva EU i države članice da vrše pritisak na Bjelarus da suzbije nezakonitu trgovinu duhanom i organizirani kriminal te da po potrebi protiv njega uvedu sankcije; poziva države članice da pojačaju svoju suradnju u tom području;
25. sa zadovoljstvom primjećuje uspješne ishode brojnih zajedničkih carinskih akcija u kojima su OLAF i države članice surađivali s raznim službama trećih zemalja, a koje su rezultirale zapljenom, među ostalim, 16 milijuna komada cigareta i 2 tone kanabisa; napominje da je u operaciji Baltica, koju su predvodila poljska carinska tijela u suradnji s OLAF-om, Europolom i pet država članica (Finska, Estonija, Latvija, Litva i Švedska), zaplijenjeno 13 milijuna komada cigareta iz trećih zemalja kao što su Bjelarus i Rusija;
26. prima na znanje 241 slučaj prijavljenih krijumčarenih cigareta, što iznosi gubitak u tradicionalnim vlastitim sredstvima procijenjen na 31 milijun EUR; dovodi u pitanje budnost carinskih službiodređenih država članica koje nisu prijavile nijedan slučaj krijumčarenja cigareta tijekom 2015.;
27. prima na znanje da su carinske kontrole koje su se provodile u vrijeme carinjenja robe i inspekcije koje su provodile službe za borbu protiv prijevara bile najuspješnije metode otkrivanja slučajeva koji se smatraju prijevarama na strani prihoda u proračunu EU-a 2015. godine;
28. izražava duboku zabrinutost da bi smanjenje carinskog osoblja moglo negativno utjecati na broj kontrola te tako imati negativan učinak na otkrivanje prijevara na strani prihoda u proračunu EU-a;
29. ponovno ističe da su djelotvorne carinske kontrole ključan element u zaštiti financijskih interesa EU-a i da proračunske mjere ne bi smjele sprečavati tijela država članica u obavljanju njihovih zadaća;
30. izražava zabrinutost u pogledu carinskih inspekcija i prikupljanja carinskih pristojbi, koje su jedno od vlastitih sredstava proračuna EU-a; ističe da carinska tijela država članica obavljaju inspekcije kojima se provjerava poštuju li uvoznici pravila o carinama i uvozu te poziva Komisiju da zajamči da su inspekcije na granicama EU-a prikladne i usklađene, čime se jamče sigurnost i gospodarski interesi EU-a, te da se posebice obveže na suzbijanje trgovine nezakonitim i krivotvorenim proizvodima;
31. pozdravlja preporuku Komisije da bi države članice trebale uspostaviti ravnotežu između olakšavanja trgovine i zaštite financijskih interesa EU-a; u tom pogledu upućuje na brze postupke carinskih tijela za trgovačka društva koja se smatraju niskorizičnim,

što može biti dobar sustav brzog carinjenja robe, ali se pokazao podložnim koruptivnim praksama carinskih službenika;

Rashodi

32. potvrđuje nisku stopu prijavljenih nepravilnosti (i onih koje se smatraju prijevarama i onih koje se ne smatraju prijevarama) u vezi s fondovima kojima izravno upravlja Komisija, a koja je manja od 0,7 %; traži od Komisije da pruži detaljnije informacije o povratu sredstava EU-a kojima se nesavjesno poslovalo od osoba koje zakonito borave u zemljama izvan EU-a, pod izravnim upravljanjem Komisije;
33. primjećuje da je broj prijavljenih nepravilnosti povezanih s rashodima koje se smatraju prijevarama pao za 10 % tijekom 2015.;
34. primjećuje da otkrivene nepravilnosti koje se smatraju prijevarama i one koje se ne smatraju prijevarama na strani rashoda čine 1,98 % isplata iz proračuna EU-a tijekom 2015.;
35. primjećuje da je broj prijavljenih nepravilnosti koje se smatraju prijevarama tijekom 2015. za nacionalna sredstva iz proračuna na strani rashoda bio za 14 % niži nego 2014., a iznos obuhvaćen time bio je za 8 % viši; zabrinut je zbog toga što je 2015. u tom sektoru broj nepravilnosti koje se ne smatraju prijevarama porastao za 28 %, a iznos koji je bio pogoden njima porastao je za 44 %;
36. iznimno je zabrinut zbog toga što je broj prijavljenih nepravilnosti koje se smatraju prijevarama i onih koje se ne smatraju prijevarama, a povezane su s Europskim fondom za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskim poljoprivrednim fondom za ruralni razvoj (EPFRR), rastao na godišnjoj razini barem pet godina zaredom, s time da je broj prijavljenih slučajeva porastao s 1 970 2011. na 4 612 slučajeva 2015.; međutim, primjećuje da su nepravilnosti povezane s EFJP-om tijekom vremena ostale stabilne (+6 % u usporedbi s 2014. i 10 % u usporedbi s 2011.), dok se one povezane s EPFRR-om neprestano povećavaju; primjećuje da se iznos povezan s time smanjio s 211 milijuna EUR 2011. na 119 milijuna EUR 2012., ali se sustavno povećavao do 394 milijuna EUR 2015., s time da se razina prijavljenih nepravilnosti povezanih s EPFRR-om približila udjelu od 2 % ukupnog fonda; snažno potiče države članice s najvećim brojem prijavljenih nepravilnosti koje se ne smatraju prijevarama (Rumunjska, Italija, Španjolska, Poljska, Mađarska, Portugal i Litva) da hitno i učinkovito isprave te nedostatke kako bi se taj trend preokrenuo;
37. žali zbog toga što je više od dvije trećine procijenjene stope pogreške u rashodima EFRR-a za 2015. uzrokovalo nepostojanje popratnih dokumenata kojima bi se opravdali rashodi i nepridržavanje pravila o provedbi postupaka javne nabave; ističe da je potrebna potpuna transparentnost, uključujući kad je riječ o podizvođačima, da bi praćenje bilo učinkovito; poziva Komisiju i države članice da se odmah posvete rješavanju tih nedostataka; poziva Komisiju da što prije počne pratiti i ocjenjivati prijenos u nacionalno zakonodavstvo direktiva 2014/24/EU i 2014/25/EU o javnoj nabavi;
38. izražava zabrinutost zbog razlike u broju nepravilnosti o kojima izvješćuju države članice; ističe da razlog velikog broja prijavljenih nepravilnosti može također biti nacionalni sustav za inspekcije koji ima veću sposobnost presretanja i otkrivanja

nepravilnosti; snažno potiče Komisiju da nastavi ulagati najveće napore u pružanju podrške državama članicama u jačanju razine i kvalitete inspekcija, uključujući preko koordinacijske službe za borbu protiv prijevara (AFCOS), i dovršetka uspostave nacionalnih strategija za borbu protiv prijevara u svim državama članicama;

39. pozdravlja činjenicu da je do kraja 2015. šest država članica donijelo svoju nacionalnu strategiju za borbu protiv prijevara te poziva ostale države članice da brzo dovrše svoje tekuće postupke i razviju vlastite nacionalne strategije za borbu protiv prijevara;
40. iznimno je zabrinut zbog toga što su se 2015. nepravilnosti koje se smatraju prijevarama i one koje se ne smatraju prijevarama, a koje su povezane sa zajedničkom ribarstvenom politikom, udvostručile u usporedbi s 2014. te je broj prijavljenih nepravilnosti najviši dosad i iznosi 202 slučaja (19 koji se smatraju prijevarom i 183 koji se ne smatraju prijevarom), a njima je obuhvaćen iznos od 22,7 milijuna EUR (3,2 milijuna EUR za slučajeve koji se smatraju prijevarama);
41. naglašava da će se pojednostavljenjem administrativnih pravila smanjiti broj nepravilnosti koje se ne smatraju prijevarama, pridonijet će se utvrđivanju slučajeva koji se smatraju prijevarama te će sredstva EU-a postati dostupnija korisnicima;
42. žali zbog činjenice da je u kohezijskoj politici zabilježen nagli porast broja nepravilnosti koje se ne smatraju prijevarama, koji je od 2014. do 2015. porastao za 104 % u odnosu na programska razdoblja prije 2007. – 2013. i za 108 % u odnosu na programsko razdoblje 2007. – 2013.; međutim, primjećuje da su se 2015. iznosi obuhvaćeni nepravilnostima koje se ne smatraju prijevarama povećali za najviše 9 % u usporedbi s 2014.; nadalje, žali zbog činjenice da je 2015. broj nepravilnosti koje se smatraju prijevarama porastao za 21 %, a iznos koji je bio obuhvaćen njima porastao je za 74 %;
43. smatra da bi komparativna analiza podataka utvrđenih u godišnjem izvješću i usporedivih podataka o nacionalnim sustavima trošenja, među ostalim i u pogledu nepravilnosti i prijevara, mogla pomoći u donošenju ciljanih zaključaka o trošenju u okviru kohezijske politike, što se odnosi i na potrebe u pogledu izgradnje kapaciteta;
44. u tom pogledu upućuje na tematsko izvješće br. 10/2015 Europskog revizorskog suda kojim se, među ostalim, preporučuje da Komisija i države članice ulažu u sustavnu analizu pogrešaka u javnoj nabavi te poziva Komisiju da Parlamentu podnese tu detaljnju analizu; posebno poziva Komisiju da izrazi svoja stajališta u pogledu opetovanih pogrešaka i objasni zašto se takve pogreške ne bi smatrale naznakama aktivnosti koje mogu biti prijevare; poziva Komisiju da brzo dovrši smjernice o javnoj nabavi u skladu s nedavno donesenom Direktivom o javnoj nabavi;
45. ističe da je potpuna transparentnost u opravdavanju rashoda iznimno važna, posebno kad je riječ o infrastrukturnim radovima koji se izravno financiraju fondovima EU-a ili finansijskim instrumentima; poziva Komisiju da građanima EU-a omogući potpun pristup informacijama o sufinciranim projektima;
46. traži detaljna objašnjenja Komisije kad je riječ o razlozima za visoku razinu slučajeva prijevara u sektorima istraživanja i tehnološkoga razvoja, inovacija i poduzetništva, čiji je broj na godišnjoj razini u programskom razdoblju 2007. – 2013. porastao sa 6 prijavljenih slučaja na 91, uz ukupan iznos od 263 milijuna EUR, što čini više od 20 % svih prijavljenih slučajeva prijevara u kohezijskoj politici;

47. pozdravlja opće smanjenje broja prijavljenih nepravilnosti u području pretpristupne pomoći; no primjećuje da broj nepravilnosti u okviru Instrumenta pretpristupne pomoći (IPA I) ravnomjerno raste, čemu je Turska pridonijela s 46 % slučajeva koji čine 83 % ukupnog iznosa prijavljenih nepravilnosti; poziva Komisiju da razmisli o primjeni načela „više za više” u negativnom smislu („manje za manje”) s obzirom na trenutačno političko stanje u Turskoj koje predstavlja izravnu prijetnju apsorpcijskim kapacitetima te zemlje;

Utvrđeni problemi i potrebne mjere

Bolje izvješćivanje

48. žali zbog toga što je, unatoč brojnim pozivima na uspostavljanje jedinstvenih načela izvješćivanja u svim državama članicama, situacija i dalje nezadovoljavajuća i zbog toga što još postoje znatne razlike u broju nepravilnosti koje se smatraju prijevarama i onih koje se ne smatraju prijevarama, a koje prijavljuju države članice; smatra da se zbog tog problema stvara iskrivljena slika stvarne situacije u pogledu razine kršenja i zaštite finansijskih interesa EU-a; ponavlja poziv Komisiji da uloži ozbiljne napore u ujednačivanje različitih pristupa država članica sprečavanju i otkrivanju nepravilnosti te izvješćivanju o njima, kao i neujednačenih tumačenja u primjeni pravnoga okvira EU-a; poziva na izradu jedinstvenog sustava izvješćivanja;
49. ponavlja svoj poziv Komisiji da izradi sustav kojim bi nadležna tijela mogla razmjenjivati informacije, čime bi se omogućila unakrsna provjera računovodstvenih evidencija za transakcije između dviju država članica ili više njih kako bi se spriječila prekogranična prijevara u odnosu na strukturne i investicijske fondove, čime se jamči transverzalan i cjelovit pristup zaštiti finansijskih interesa država članica;
50. skreće pozornost na zaključke projekta suradnje koji se financira iz programa Hercule III u sektoru borbe protiv prijevara, u kojima se potiče Komisiju da podnese poseban zakonski prijedlog o uzajamnoj administrativnoj pomoći u pogledu strukturnih i investicijskih fondova jer je takav instrument zakonske suradnje nužan za sprečavanje rizika od kaznenog djela pronevjere, uzimajući kao početnu točku trenutačnu evaluaciju sredinom razdoblja koja se odnosi na primjenu Uredbe (EU, Euratom) br. 883/2013 o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF);
51. ističe da u hitnim situacijama, kao što je upotreba sredstava za izbjeglice, često ima izuzeća iz uobičajenih postupaka javne nabave koja uključuju izravan pristup sredstvima; poziva Komisiju da djelotvornije nadzire primjenu takvih izuzeća i proširenu praksu podjele ugovora o javnoj nabavi kako se ne bi probile gornje granice, čime se izbjegavaju redovni postupci javne nabave;
52. podupire Komisiju u njezinu pristupu preporučivanja jačanja rada država članica koje i dalje prijavljuju vrlo malen broj nepravilnosti koje se smatraju prijevarama u vezi s otkrivanjem i/ili prijavljivanjem prijevara;
53. sa zadovoljstvom primjećuje povećanje količine podataka koje Komisija objavljuje o nepravilnostima koje se smatraju prijevarama i onima koje se ne smatraju prijevarama te o kvaliteti statističke evaluacije prijavljenih nepravilnosti;

54. poziva države članice da u cijelosti ratificiraju Direktivu EU-a o pranju novca te uvedu javni registar stvarnog vlasništva trgovачkih društava i trustova;
55. ističe da mnoge države članice nemaju specifične zakone protiv organiziranog kriminala, iako je njihovo sudjelovanje u prekograničnim aktivnostima i sektorima koji utječu na finansijske interese EU-a, kao što su krijučarenje ili krivotvorene valute, u stalnom porastu; smatra ključnim da države članice usvoje mjere utvrđene u svojim rezolucijama o borbi protiv organiziranog kriminala¹;
56. ističe da bi prevencija trebala uključivati stalno osposobljavanje i pružanje potpore osobljlu odgovornom za upravljanje i kontrolu sredstava u nadležnim tijelima te razmjenu informacija i najboljih praksi između država članica; ističe da presudnu ulogu u borbi protiv prijevara imaju nadležna tijela i dionici na lokalnoj i regionalnoj razini; poziva Komisiju i države članice da poštuju odredbe kojima se utvrđuju *ex ante* uvjeti u kohezijskoj politici, posebno u području javne nabave; poziva države članice da pojačaju svoje napore u područjima istaknutima u godišnjem izvješću Komisije, posebice u područjima javne nabave, finansijskog kriminala, sukoba interesa, korupcije, djelovanja zviždača i definiranja prijevare;
57. preporučuje da se poduzmu koraci za poboljšanje primjene mjera pojednostavljenja za razdoblje od 2014. do 2020. te da se za razdoblje nakon 2020. kao instrument za smanjenje rizika od nepravilnosti prouzročenih pogreškama iskoristi regulatorni okvir za europske strukturne i investicijske fondove; naglašava važnost primjene načela jedinstvene revizije; vjeruje da će pojednostavljenje pravila i postupaka pomoći u smanjenju nepravilnosti koje ne uključuju prijevaru; potiče države članice i njihova lokalna i regionalna tijela da razmjenjuju najbolje prakse u tom području, ali i da istodobno vode računa o tome da je potrebno postići pravu ravnotežu između mehanizama za nadzor i pojednostavljenih postupaka;

Bolje kontrole

58. pozdravlja činjenicu da se *ex ante* i *ex post* kontrolama Zajednice otkriva sve više slučajeva nepravilnosti; međutim, smatra da je prevencija jednostavnija od nadoknade gubitaka te da bi uvijek trebala postojati odredba za neovisnu *ex ante* procjenu projekata koji će se financirati; stoga potiče države članice da bolje provode *ex ante* kontrole uz pomoć Komisije te da se koriste svim raspoloživim informacijama kako bi spriječile pogreške i nepravilno isplaćene iznose u pogledu fondova EU-a; podsjeća u tom pogledu da se proračunska ograničenja ne mogu navesti kao razlozi za smanjenje broja osoblja uključenog u te *ex ante* kontrole jer se sprečavanje nepravilnosti uvijek isplati;
59. potiče Komisiju da u cilju smanjenja nepravilnosti dodatno ojača svoju nadzornu ulogu provođenjem revizija, kontrola i inspekcija, plana popravnih mjera i ranih pismenih opomena;

¹ Rezolucija Europskog parlamenta od 25. listopada 2016. o borbi protiv korupcije i dalnjem postupanju nakon rezolucije Odbora CRIM (Usvojeni tekstovi, P8_TA(2016)0403); Rezolucija Europskog parlamenta od 23. listopada 2013. o organiziranom kriminalu, korupciji i pranju novca: preporuke o aktivnostima i inicijativama koje je potrebno poduzeti (SL C 208, 10.6.2016., str. 89.).

60. snažno potiče Komisiju da nastavi sa strogom politikom u pogledu prekida i obustave plaćanja kao preventivnom mjerom protiv nepravilnosti koje pogađaju proračun EU-a, u skladu s relevantnom pravnom osnovom;
61. podupire program Hercule III, koji je dobar primjer pristupa „najbolje uporabe svakog eura”; ističe važnost tog programa i njegova doprinosa jačanju kapaciteta carinskih tijela za nadzor nad prekograničnim kriminalom i sprečavanje ulaska krivotvorene i krijumčarene robe u države članice; traži od Komisije da provede privremenu evaluaciju rezultata postignutih programom Hercule III u pogledu njegovih ciljeva te da prati uporabu i učinkovitost odobrenih sredstava;
62. poziva Komisiju da istraži mogućnost obvezne uporabe alata za procjenu rizika Arachne u svim državama članicama kako bi se osnažile mjere za borbu protiv prijevara;
63. s nestrpljenjem iščekuje procjenu Komisije sredinom razdoblja 2018. godine kako bi se ustanovilo sprečavaju li se prijevare dodatno novom regulatornom strukturu kohezijske politike i smanjuju li se rizici od pojave nepravilnosti, uključujući prijevare, te također sa zanimanjem iščekuje detaljne informacije o utjecaju novih pravila na sustave upravljanja i kontrole, i u pogledu rizika od nepravilnosti i prijevara i u pogledu opće provedbe politike;
64. smatra da se sustav finansijskog nadzora kohezijskih fondova mora ocijeniti prije donošenja novoga višegodišnjeg finansijskog okvira (VFO-a) kako bi se ispravili nedostaci tog sustava;
65. ističe da bi Komisija u svojoj procjeni kohezijske politike u sredini razdoblja, koja se treba provesti 2018., trebala uzeti u obzir potrebu da se spriječi i smanji rizik od nepravilnosti, što se odnosi i na one koje uključuju prijevaru; žali zbog toga što složenost postupaka financiranje iz fondova EU-a čini manje privlačnim; preporučuje Komisiji da analizira koristi od uvođenja poticaja za povećanje učinkovitosti trošenja; poziva Komisiju da uspostavi mehanizam za razmjenu informacija između nadležnih nacionalnih tijela kako bi se omogućila unakrsna usporedba računovodstvenih evidenciјa o transakcijama među državama članicama i time pospješilo otkrivanje transnacionalnih prijevara u okviru VFO-a za razdoblje 2014. – 2020.;
66. izražava zabrinutost zbog razine suradnje među svim kontrolnim strukturama u državama članicama; poziva Komisiju i države članice da podupru inicijative za jačanje kapaciteta za koordinaciju kontrolnih struktura, a posebno onih koje djeluju na prvoj razini kontrole, u izravnom dodiru s korisnicima; ističe da su prijevare i korupcija sve više transnacionalnog karaktera; u tom smislu naglašava da je uputno uspostaviti neovisan europski ured javnog tužitelja za zaštitu finansijskih interesa EU-a te da bi se istodobno trebali poduzeti koraci kako bi se zajamčilo da odnosi između toga ureda i postojećih tijela EU-a budu jasni i da njihove ovlasti budu jasno razgraničene kako bi se izbjegla bilo kakva nepotrebna preklapanja;

Zaštita valute EU-a

67. pozdravlja činjenicu da je 2014. stupila na snagu Direktiva 2014/62/EU, kojom se nalaže da se djela počinjena s namjerom, kao što su krivotvorene ili izmjena novca, stavljanje takva novca u optjecaj, kao i sudioništvo, pomaganje i pokušaj, smatraju

kaznenim djelima; žali zbog činjenice da Belgija, Francuska i Irska nisu prenijele tu Direktivu u propisanom razdoblju, odnosno do 23. svibnja 2016.;

68. prima na znanje da je, prema mišljenju Europske središnje banke, od uvođenja eura 2002. krivotvorena valuta do 2016. godine prouzročila finansijske gubitke u gospodarstvu EU-a u iznosu od najmanje 500 milijuna EUR;

Zviždači

69. ističe ulogu zviždača u sprečavanju i otkrivanju prijevara te izvješćivanju o njima, kao i potrebu da ih se zaštiti; pozdravlja činjenicu da je 2015. Komisija uspostavila program razmjene iskustava za koordiniranje i razmjenu najboljih praksi u cilju sprečavanja korupcije u suradnji s državama članicama;
70. ističe da korupcija i prijevare imaju bitan negativan učinak na finansijske interese EU-a te da je, iako EU ima višerazinski mehanizam kontrole, uloga pojedinca potpuno nezamjenjiva na najnižoj razini sustava kontrole; naglašava da iz tog razloga zviždači moraju imati jasan položaj u zakonodavnim okvirima EU-a i država članica kojim bi se jasno odredili njihova prava i obveze; poziva Komisiju i države članice da zajamče najmanju razinu zaštite europskih zviždača;
71. pozdravlja činjenicu da su Parlament, Komisija, Vijeće, Sud Europske unije, Revizorski sud, Europska služba za vanjsko djelovanje, Europski gospodarski i socijalni odbor, Odbor regija, Europski ombudsman i Europski nadzornik za zaštitu podataka, većina agencija EU-a uveli interna pravila kojima se štite zviždači u skladu s člancima 22.a, 22.b i 22.c Pravilnika o osoblju, te očekuje dodatna poboljšanja u pogledu pravila za zaštitu zviždača;
72. podsjeća na svoju Rezoluciju od 14. veljače 2017. o ulozi zviždača¹ u zaštiti finansijskih interesa Europske Unije te poziva države članice i Komisiju da pravodobno provedu preporuke iz te Rezolucije i izvijeste Parlament o dalnjem postupanju nakon te Rezolucije; ponovno poziva Komisiju da bez odgode podnese zakonski prijedlog o zaštiti zviždača radi učinkovitog sprečavanja i borbe protiv prijevara koje utječu na finansijske interese Europske unije;

Korupcija

73. primjećuje da je 2015. borba protiv korupcije i dalje bila prioritet u okviru europskog semestra i u povezanom procesu gospodarskog upravljanja; pozdravlja mjere poduzete u toj borbi, kao što su organiziranje sastanaka s nacionalnim kontaktnim osobama u državama članicama, pokretanje programa razmjene iskustava za države članice te sudjelovanje OLAF-a u ime Komisije na europskim i međunarodnim forumima o borbi protiv korupcije;
74. žali zbog činjenice da Komisija više nema potrebu objavljivati antikorupcijsko izvješće EU-a, čime je narušena procjena razmjera korupcije 2015.; posebno žali zbog toga što je ta odluka donesena bez ikakva dogovora s Parlamentom; smatra da, neovisno o namjerama Komisije u pogledu borbe protiv korupcije, takvo otkazivanje u posljednji trenutak šalje pogrešnu poruku ne samo državama članicama nego i građanima;

¹ Usvojeni tekstovi, P8_TA(2017)0022.

napominje da nakon što je postala član Konvencije Ujedinjenih naroda protiv korupcije, (UNCAC) od 12. studenoga 2008., Europska unije nije sudjelovala u mehanizmu revizije koji se predviđa Konvencijom niti je poduzela prvi korak dovršavanja samoocjenjivanja o tome kako provodi svoje obveze određene Konvencijom; poziva Europsku uniju da ispuni svoje obveze predviđene UNCAC-om odnosno dovrši samoocjenjivanje o tome na koji način provodi svoje obveze određene Konvencijom i sudjeluje u mehanizmu stručne revizije; potiče Komisiju da ponovno razmotri svoja stajališta o antikorupcijskom izvješću EU-a; poziva Komisiju da na razini institucija EU-a i država članica provede daljnju analizu okruženja u kojem se provode politike kako bi se utvrdili svojstveni kritični faktori, područja podložna opasnostima i rizični faktori koji mogu dovesti do korupcije;

75. poziva EU da što prije podnese zahtjev za članstvo u Skupini država protiv korupcije (GRECO) pri Vijeću Europe te da se Parlament redovno izvješće o napretku toga postupka;
76. ponavlja svoje mišljenje da je korupcija jako velik izazov za EU i države članice te da bez učinkovitih mjera protiv nje korupcija potkopava gospodarski učinak EU-a, vladavinu prava i vjerodostojnost demokratskih institucija u Uniji;
77. potiče Komisiju da objavi drugo antikorupcijsko izvješće i redovito predstavlja takva izvješća kako bi obavješćivala javnost o postignućima u borbi protiv korupcije, među ostalim u kontekstu antikorupcijskog programa razmjene iskustava;
78. zabrinut je zbog rezultata istraživanja koji pokazuju da je rizik od prijevara i korupcije veći kad države članice troše europska sredstva, posebno kad je udio europskih sredstava znatno veći od 50 % ukupnih troškova; stoga smatra da se u tim slučajevima države članice ne pridržavaju u cijelosti članka 325. stavka 2. UFEU-a, kojim se zahtijeva da u svrhu suzbijanja prijevara koje utječu na finansijske interese Unije države članice poduzimaju iste mјere koje poduzimaju u svrhu suzbijanja prijevara koje su usmjerene protiv njihovih vlastitih finansijskih interesa; stoga poziva države članice da u cijelosti primijene načelo iz članka 325. stavka 2. te Komisiju da zajamči da će države članice doista to učiniti;
79. ponovno poziva Komisiju da na temelju zahtjeva iz Stockholmskog programa izradi sustav jasnih pokazatelja i lako primjenjivih jedinstvenih kriterija za mјerenje razine korupcije u državama članicama i za ocjenjivanje njihovih politika za borbu protiv korupcije; poziva Komisiju da izradi indeks korupcije za rangiranje država članica; smatra da bi indeks korupcije mogao ponuditi čvrstu osnovu na kojoj bi Komisija mogla izraditi svoj mehanizam kontrola za pojedinu zemlju pri kontroliranju trošenja sredstava EU-a;

Istraživačko novinarstvo

80. smatra da istraživačko novinarstvo ima ključnu ulogu u poticanju nužne razine transparentnosti u EU-u i državama članicama; smatra da istraživačko novinarstvo treba poticati i podupirati pravnim sredstvima u državama članicama i EU-u te podupire pripremno djelovanje kojim se uspostavlja program za dodjelu bespovratnih sredstava za prekogranično istraživačko novinarstvo, koje treba distribuirati posrednička organizacija, a to je Europski centar za slobodu tiska i drugih medija u Leipzigu;

Direktiva o zaštiti financijskih interesa (PIF) i Uredba o osnivanju Ureda europskog javnog tužitelja (EPPO)

81. pozdravlja uspješno zaključene pregovore o Prijedlogu direktive o suzbijanju prijevara počinjenih protiv financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima (Direktiva PIF), uz unošenje prijevara u vezi s PDV-om u njezino područje primjene; napominje da se tom Direktivom određuju vrste prijevara koje se moraju kriminalizirati te nudi definiciju korupcije;
82. podsjeća na svoju Rezoluciju od 5. listopada 2016. o Uredu europskog javnog tužitelja (EPPO) i Eurojustu¹, kojom se potvrđuje dugogodišnja podrška Parlamenta uspostavljanju učinkovitog i neovisnog Ureda europskog javnog tužitelja kako bi se smanjila trenutačna fragmentacija napora koje nacionalna tijela za kazneni progon ulažu u zaštitu proračuna EU-a; smatra da će učinkovit Ured europskog javnog tužitelja ojačati borbu protiv prijevara u EU-u uz uvjet da mu se dodijele potrebne pravne ovlasti i da može učinkovito raditi s drugim postojećim tijelima EU-a i nadležnim tijelima u državama članicama; napominje da se područjem primjene Direktive o zaštiti financijskih interesa izravno određuje opseg mandata Ureda europskog javnog tužitelja; sa zabrinutošću prima na znanje različita mišljenja u Vijeću o Uredu europskog javnog tužitelja kako je predviđeno člankom 86. UFEU-a; uviđa da se njegove odredbe ne provode preko poboljšane suradnje; smatra da Ured europskog javnog tužitelja može biti učinkovit samo ako njegovo područje djelovanja obuhvaća sve države članice; poziva države članice da preispitaju svoj položaj i daju sve od sebe kako bi se u Vijeću postigao konsenzus;

Duhan

83. ističe odluku Komisije da ne obnovi Sporazum s poduzećem Philip Morris International, koji je prestao vrijediti 9. srpnja 2016.; podsjeća da je 9. ožujka 2016. tražio od Komisije da ne obnovi niti produlji Sporazum s poduzećem Philip Morris International, kao i da ne pregovara o njemu ponovno nakon datuma njegova isteka; smatra da se ni ostala tri sporazuma ne bi trebala obnoviti (s poduzećima British American Tobacco (BAT), Japan Tobacco (JTI) i Imperial Tobacco Limited (ITL));
84. snažno potiče Komisiju da na razini EU-a donese sve mjere potrebne za praćenje i pronalazak duhanskih proizvoda poduzeća Philip Morris International te pokrene sudski postupak svaki put kada dođe do ilegalne zapljene proizvoda tog proizvođača sve dok sve odredbe Direktive o duhanskim proizvodima ne budu u cijelosti primjenjive kako ne bi bilo regulatorne praznine između isteka Sporazuma s poduzećem Philip Morris International i stupanja na snagu Direktive o duhanskim proizvodima i Okvirne konvencije o nadzoru nad duhanom;
85. napominje da nakon njegova poziva u njegovoj Rezoluciji od 9. ožujka 2016. o duhanskom sporazumu (sporazumu s poduzećem Philip Morris International)² Komisija mora iznijeti akcijski plan za borbu protiv nezakonite trgovine duhanom, uključujući visok udio cigareta bez oznake robne marke (tzv. „cheap whites”); potiče Komisiju da Parlamentu bez odgode podnese prijedlog za takav akcijski plan;

¹ Usvojeni tekstovi, P8_TA(2016)0376.

² Usvojeni tekstovi, P8_TA(2016)0082.

86. pozdravlja podršku Komisije pravodobnoj ratifikaciji Protokola WTO-a o uklanjanju nezakonite trgovine duhanskim proizvodima kao prvoga multilateralnog pravnog instrumenta za sveobuhvatno rješavanje problema krijumčarenja cigareta na globalnoj razini te poziva na njegovu pravodobnu ratifikaciju i provedbu;
87. podsjeća da je dosad 25 stranki ratificiralo Okvirnu konvenciju o nadzoru nad duhanom, među kojima je samo sedam država članica EU-a i EU kao cjelina; snažno potiče države članice EU-a da ratificiraju Protokol o uklanjanju nezakonite trgovine duhanskim proizvodima;

Istrage i uloga OLAF-a

88. žali zbog toga što duljina istražne faze OLAF-a, unatoč njegovu uvjeravanju da čini sve u svojoj moći da skrati trajanje svojih istraga, redovito raste od 2012. s 22,5 mjeseci na 25,1 mjesec u zaključenim slučajevima i sa 17,3 mjeseca na 18,7 mjeseci u svim slučajevima;
89. prima na znanje ulogu OLAF-a u raznim zajedničkim carinskim operacijama kad je riječ o sprečavanju gubitaka u proračunu EU-a te traži od OLAF-a da u svoja sljedeća godišnja izvješća uvrsti više informacija i konkretnih brojki o svojem doprinosu zaštiti prihodovne strane proračuna EU-a;
90. izražava zabrinutost zbog povećanja broja slučajeva prekograničnih prijevara koje je navedeno u posljednjem godišnjem izvješću OLAF-a; poziva Komisiju da ocijeni primjenu zajedničkih operacija u skladu s metodama i postupcima koji se već uspješno provode u pogledu carina i rashoda, na temelju članka 1. stavka 2. Uredbe (EU, Euratom) br. 883/2013;
91. podupire sudjelovanje OLAF-a u nacionalnim i međunarodnim sastancima o suzbijanju prijevara, kao što je Europska mreža kontaktnih točaka u borbi protiv korupcije, koja je u studenome 2015. donijela Parišku deklaraciju o jačanju borbe protiv korupcije;
92. ističe da su učinjeni mnogi pozitivni pomaci u borbi protiv prijevara; u tom kontekstu pozdravlja nedavno osnivanje nove istražne jedinice u OLAF-u za europske strukturne i investicijske fondove;
93. poziva OLAF da u svojim godišnjim izvješćima o aktivnostima usporedi svoje preporuke za povrate sredstava s iznosima koji su zaista vraćeni;
94. podsjeća da, s obzirom na načelo lojalne suradnje među institucijama, načelo dobre uprave i zahtjev pravne sigurnosti, OLAF i njegov nadzorni odbor trebaju organizirati suradnju na temelju svojih radnih protokola, uz potpuno poštovanje primjenjivih zakonskih odredbi;
95. pozdravlja analizu OLAF-a o dalnjem postupanju država članica nakon njegovih sudske preporuka koje su izdane od 1. siječnja 2008. do 31. prosinca 2015. kao pregled glavnih razloga koji se odnose na nepostojanje daljnog postupanja nakon njegovih preporuka; međutim, napominje da se podaci prikupljeni u tom dokumentu odnose samo na sudske preporuke, pri čemu se ne uzimaju u obzir administrativne, disciplinske i finansijske preporuke, te u njemu stoga nisu predstavljeni ukupni daljnji postupci nakon preporuka OLAF-a; poziva Komisiju da podnese sveobuhvatnu odgovor na nedavno objavljenu analizu OLAF-a o dalnjem postupanju država članica nakon

njegovih sudske preporuka te traži od OLAF-a da u svoje godišnje izvješće doda poglavlje o dalnjem postupanju nakon tih preporuka; poziva OLAF da u suradnji s Komisijom provede detaljnu analizu kojom će biti obuhvaćeni brojčani podaci u vezi s povratom sredstava EU-a;

96. žali zbog činjenice da je gotovo jedna trećina (94 od 317) sudske preporuke OLAF-a izdanih nadležnim tijelima od 2008. do 2015. bila odbačena zbog nedovoljnih dokaza; poziva Komisiju da procijeni kako bi se administrativne istrage mogle bolje iskoristiti u sudske predmete; potiče nadležna tijela država članica da podnesu detaljne informacije o razlozima za odbacivanje kako bi OLAF bolje prilagodio svoje preporuke nacionalnim zakonima;
97. smatra da udio preporuka OLAF-a podnesenih nacionalnim vlastima koje su dovele do optužnica (50 %) nije dovoljan; poziva vlasti država članica da poboljšaju svoju suradnju s OLAF-om; poziva države članice, Komisiju i OLAF da iznesu uvjete kojima se jamči dopuštenost dokaza koje pruža OLAF; potiče vlasti država članica i OLAF da provedu zajedničke istrage kako bi postigli optimalan rezultat;
98. snažno potiče Komisiju da, u cilju završetka mandata glavnog direktora OLAF-a, odmah započne postupak poziva na podnošenje prijedloga za novoga glavnog direktora te započne postupak savjetovanja s Parlamentom;
99. poziva Komisiju da revidira Uredbu (EU, Euratom) br. 883/2013 te podnese prijedlog o jačanju istražnih ovlasti OLAF-a; preporučuje da se OLAF-u dodijeli više sredstava kako bi mu se omogućilo istraživanje znatno većeg broja prijavljenih sumnjivih slučajeva;
100. izražava zabrinutost zbog razlika u informacijama koje OLAF prima od javnih izvora te onih koje prima od privatnih izvora u država članicama; poziva Europsku komisiju da pruži potporu inicijativama kojima je cilj bolje prikupljanje javnih informacija i poziva države članice da poboljšaju kvalitetu pruženih podataka;
101. napominje da su se u državama članicama sudske preporuke OLAF-a dosad provodile samo u ograničenoj mjeri; zauzima stajalište da se takva situacija ne smije tolerirati te poziva Komisiju da zajamči potpunu provedbu preporuka OLAF-a u državama članicama;
102. žali zbog činjenice da pravosudna tijela nekih država članica smatraju da preporuke OLAF-a povezane s nenamjenskim trošenjem sredstava EU-a imaju nizak prioritet; podsjeća da, u skladu s člankom 325. stavkom 2. UFEU-a „radi suzbijanja prijevara koje utječu na finansijske interese Unije države članice poduzimaju iste mjere koje poduzimaju radi suzbijanja prijevara koje su usmjerene protiv njihovih vlastitih finansijskih interesa”;
103. smatra da rješavanje pitanja loše komunikacije između država članica i OLAF-a treba biti prioritet; poziva Komisiju i države članice da promiču inicijative koje za cilj imaju bolju komunikaciju između javnih struktura, ali i između civilnog društva u državama članicama i OLAF-a; naglašava da je to važno u kontekstu borbe protiv korupcije u državama članicama;

o o

104. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću i Komisiji te Sudu Europske unije, Europskom revizorskom sudu, Europskom uredu za borbu protiv prijevara (OLAF) i nadzornom odboru OLAF-a.